

budou žádati. Bylo tudíž vystavení dlužního úpisu jen splněním toho, k čemu se vyrovnací dlužník zavázal již před zahájením vyrovnacího řízení, a záleží tudíž při posouzení věci na významu tohoto závazku s hlediska § 47 vyr. ř. Po rozumu tohoto ustanovení zákona lze mluvit o zakázané výhodě, byla-li objektivně vyhrazena některému z věřitelů z podnětu vyrovnacího řízení již zahájeného nebo teprv zamýšleného nebo třeba jen z nějaké vzdálené souvislosti s ním, při čemž nesejde vůbec na subjektivních okolnostech neb pohnutkách (rozh. čís. 3358 sb. n. s.). Leč ve sporu nejen nebylo prokázáno, nýbrž nebylo ani tvrzeno, že závazek dlužníkův vznikl z podnětu vyrovnacího řízení, jím v době té zamýšleného, nebo v nějaké souvislosti s ním, neboť strany ani netvrdily, že v té době dlužník vůbec pomýšlel na vyrovnání, nebo že v té době byly tu předpoklady, z nichž by se dalo souditi, že se dlužník zabýval takovým úmyslem. Nelze proto závazek dlužníkův, převzatý proti žalovaným před zahájením vyrovnacího řízení o jeho jmění, prohlásiti za zvláštní výhodu, zakázanou podle § 47 vyr. ř. Ježto pak dlužník zůstává i za vyrovnacího řízení způsobilým podmětem právních jednání, byl podle toho i oprávněn, by splnil převzatý závazek vystavením dlužního úpisu, ovšem pokud jeho oprávnění nebylo omezeno předpisem § 8 odst. (2) vyr. ř.

Čís. 9771.

Ujednání, jímž se třetí osoba zavázala dlužníku, že v tajné plné moci vydraží pro něho nemovitosti při exekuční dražbě proti dlužníku, a že se dá po přechodnou dobu zapsati do pozemkové knihy jako vlastník jen na oko, — jest vzhledem k § 180 ex. ř. nicotné. Následky této nicotnosti nemohou býti odčiněny ani dodatečným prohlášením vydražitele, že pozemky zůstanou zatím jeho a že je později připíše třetí osobě.

(Rozh. ze dne 27. března 1930, Rv I 785/29.)

Žalovaný vydražil pozemky v tajné plné moci dlužnice, jíž se zavázal, že pozemky převede na žalobce. Žalobě, by žalovaný byl uznán povinným vydati žalobci k dosažení knihovního převodu nemovitostí potřebné vkladu schopné listiny nebo dovoliti, by podle rozsudku v tomto sporu bylo pro něho vloženo na nemovitosti vlastnické právo, procesní soud první stolice vyhověl, odvolací soud žalobu zamítl. D ů v o d y: Prvý soud zjistil, že žalovaný s Terezií Z-ovou (dlužnicí) ujednali, že pozemky žalovaný vydraží pro Terezii Z-ovou, že si je prozatím ponechá a že je pak převede na žalobce, zároveň s domem čp. 143 a dále zjistil, že žalovaný pozemky vydražil sice svým jménem, ve skutečnosti však pro Terezii Z-ovou. Ze zjištění toho plyne, že se žalovaný zavázal tehdejší dlužnici, že v tajné plné moci vydraží pro ni nemovitosti při exekuční dražbě proti ní vedené, a že se dá po přechodnou dobu zapsati do pozemkové knihy jako vlastník jen na oko.

Zřečeného zřejmo, že došlo mezi stranami k ujednání, které mělo sloužiti k obejití předpisu § 180 ex. ř., a jest proto ujednání takové podle § 879 obč. zák. nicotné (rozh. nejv. soudu sb. čís. 6590), a nemohla z ujednání toho nabýti Terezie Z-ová žádných práv a nemohla proto z tohoto ujednání žalobci nárok na předání nemovitostí postoupiti. Slušelo proto žalobu zamítnouti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

I po právní stránce jest věc posouzena správně. Odvolací soud správně dovozuje, že jde o obejití předpisu § 180 ex. ř. a že proto úmluva, by žalovaný v tajné plné moci vydražil pozemky pro dlužnici Terezii Z-ovou, jest podle § 879 obč. zák. nicotnou (srovnej rozhodnutí čís. 6590 sb. n. s.). Dovolatel poukazuje k tomu, že žalovaný ujednal po dražbě s Terezii Z-ovou, že pozemky prozatím zůstanou při domě a že je později s domem připiše dovolateli. Ale ani tímto dodatečným prohlášením nemohou býti odčiněny následky nicotnosti původního právního jednání, jež dalo podnět k zmíněnému pozdějšímu ujednání (srovnej rozhodnutí čís. 6301 a 8586 sb. n. s.). Proto nelze přiznati ani takovému prohlášení právní účinky, neboť by to bylo přímé obcházení zákona.

Čís. 9772.

Blízcí příbuzní nezletilce mají právo k rekursu proti opatření poručenského (opatrovnického) soudu. Toto právo nepřísluší však cizím osobám, třeba byly při určitém právním jednání druhou smluvní stranou nezletilce nebo byly s ním ve sporu nebo byl mezi nimi poměr vymáhajícího věřitele a dlužníka.

(Rozh. ze dne 27. března 1930, R II 89/30).

Nezletilci vysoudili spor proti manželům F-ovým. Návrh nezletilců, by opatrovnický soud udělil jich opatrovníku zmocnění k vedení exekuce, o p a t r o v n i c k ý s o u d zamítl. R e k u r s n í s o u d k rekursu navrhovatelů napadené usnesení potvrdil mimo jiné též z důvodu, že zmocnění k vedení sporu obsahuje v sobě i zmocnění k vedení exekuce.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs manželů F-ových.

D ů v o d y:

Jak již dovozeno v rozhodnutích čís. 394, 3967 a 8458 sb. n. s., jest na základě předpisů §§ 178, 251 a 252 obč. zák. a §§ 185, 203 a 219 nesp. říz. přiznati blízkým příbuzným nezletilcovým právo stížnosti proti opatření poručenského nebo opatrovnického soudu. Nelze však právo to přiznati osobám cizím, třeba byly při určitém právním